

Som det fremgår af redegørelsen, er jeg selvfølgelig også enig i, at vi skal have udgangspunktet i orden, og at den strategi, vi skal lægge, skal være baseret på kvalitet og på danske traditioner og dansk kultur, for har man et ståsted og et fast udgangspunkt, kan man meget bedre håndtere alt det, der kommer i kølvandet af, at den internationale dimension fremmes, og har man ikke et fast udgangspunkt, hvor man føler sig hjemme og føler sig tryk, så fremmer man måske netop det modsatte, nemlig rodløsheden, som det også fremgår af redegørelsen, og jeg er glad for, at flere ordførere har fremhævet det.

Hr. Frank Dahlgaard mindede også om, at den nordiske dimension ikke fremgik tydeligt nok, og det kunne måske på sin vis være berettiget; det er jeg helt enig med hr. Frank Dahlgaard i, men jeg tror, vi har taget det som næsten en selvfølge, fordi netop det nordiske uddannelsessamarbejde jo er ganske fast forankret og har løbet i flere år og faktisk indgår både i læseplaner på forskellige niveauer og i en stadig udvikling af strategien.

I øvrigt kan man glæde sig over, at der faktisk er ganske mange, der enten helt eller delvis søger uddannelse i de andre nordiske lande. Og det er meget interessant, at den frie ungdomsuddannelse, som er omtalt her, og hvor hr. Frank Dahlgaard ud over at være enig i, at det formentlig er en spændende fornyelse, med et eksempel med en ung studerende nævnte, at Thailand åbenbart er et sted, hvor man kan hente en del af sin uddannelse, og det kan jo være seriøst nok, men jeg kan ikke vurdere, om en uddannelsesansvarlig skole muligvis har følt, at der burde være en medarbejder derude for at se, hvad det drejer sig om, også med henblik på fremtiden.

Men bortset fra dette isolerede eksempel er der faktisk godt og vel et par tusinde elever i den frie ungdomsuddannelse, der har søgt til Norge, for nu at tage det eksempel, og det synes jeg er meget godt, også fra det synspunkt, at vi gerne vil fremme det nordiske samarbejde også på uddannelsesfeltet.

Og så vil jeg understrege, at sådan som vi har indrettet os med vort uddannelsessystem i Danmark, er der jo tale om en flerstrengt indsats, som selvfølgelig forpligter os her, Folketinget og regeringen, men som jo også betyder, at ansvaret faktisk ligger i amtskommunerne, i kommunerne og på de enkelte uddannelsesinstitutioner, idet de jo selv har både ansvaret og mulighederne for at udvikle den internationale dimension i deres undervisning og uddannelse.

Jeg tror i øvrigt, det er en styrke, at vi lægger opgaven ud og på den måde ansvarliggør dem, som faktisk sidder med ansvaret.

Jeg synes heller ikke, det skal forbigås, at danske studerende jo uden sammenligning er dem, der er bedst stillede, når de ønsker at tage enten en del af eller hele deres uddannelse i udlandet, ved, at de kan tage den danske uddannelsesstøtte med sig, for det er jo netop et incitament til, at man søger den internationale dimension i sit uddannelsesforløb, og det er der stadig flere der gør.

Der er mange, der tager afsted på egen hånd, men dér, hvor vi, om jeg så må sige, kan registrere det, nemlig inden for Sokrates- og Erasmusprogrammerne, er det i øvrigt ifølge de seneste tal, som jeg har med ved denne lejlighed, interessant at se, at der i 1996-97 var 2.385 danske studerende, der rejste ud, og at man forventer, at der i 1997-98 vil være over 4.000 danske studerende, der tager ud under disse programmer. Det er naturligvis prognoser, når det drejer sig om 1997-98, og vi har ikke tallet for, hvor mange der kommer til Danmark fra andre lande for at deltage i danske uddannelser, men der vil formentlig være næsten lige så mange, der søger til Danmark for at tage en del af deres uddannelse her.

Jeg tør ikke være skråsikker, men det sidste hænger formentlig sammen med, at danske uddannelsesinstitutioner i stigende grad også tilbyder undervisning og kurser på andre sprog, for ellers er det jo rigtigt, som flere ordførere har sagt, at det er sværere for udlændinge at studere i Danmark, fordi vores sprog jo ikke tales af så forfærdelig mange.

Når man ser på statistikken over, hvor danske studerende tager hen, betyder det til gengæld også – og det gælder faktisk for alle uddannelsesområder – at det er i de engelsktalende lande, mest markant England, mange danske studerende søger uddannelse, og det er vel for så vidt meget forståeligt. Men ellers kan man glæde sig over – og det var hr. Kjeld Rahbæk Møller også inde på – at selv om uddannelsesprogrammerne i EU virkelig har været med til at fremme udvekslingen, søger danske studerende uddannelse stort set overalt i verden. Et meget stort antal lande modtager danske studerende i kortere eller længere perioder.

Der er heller ingen tvivl om, at hele udviklingen inden for informationsteknologien og uddannelsesinstitutionernes stadig øgede muligheder for at udnytte informationsteknolo-